

καὶ προσφθόγοις δὲ χρεῶν αὐτὴν
πάντας μύθοισι προσανδᾶν.

ὦ βαθυζώνων ἄνασσα Περσίδων ὑπερτάτη, 155
μητέρα ἢ Ξέρξου γεραία, χαῖρε, Δαρείου γύναι·
θεοῦ μὲν εὐνήτειρα Περσῶν, θεοῦ δὲ καὶ μήτηρ ἔφυς,
εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε στρατῷ.

Ἄτοσ- ταῦτα δὴ λιποῦσ' ἱκάνω χρυσεοστόλους δόμους
σα. καὶ τὸ Δαρείου τε κἄμὸν κοινὸν εὐνατήριον. 160

καί με καρδίαν ἀμύσσει φροντίς· ἐς δ' ὑμᾶς ἐρῶ
μῦθον οὐδαμῶς ἔμαντῆς οὐσ' ἀδείμαντος, φίλοι·
μὴ μέγας πλοῦτος κονίσας οὐδας ἀντρέψη ποδὶ
ὄλβον, ὃν Δαρεῖος ἤρεν οὐκ ἄνευ θεῶν τινος.
ταῦτά μοι διπλῆ μέριμν' ἀφραστός ἐστιν ἐν φρεσὶ, 165
μήτε χρημάτων ἀνάνδρων πλῆθος ἐν τιμῇ σέβειν
μήτ' ἀχρημάτοισι λάμπειν φῶς, ὅσον σθένος πάρα.
ἔστι γὰρ πλοῦτός γ' ἀμεμφής, ἀμφὶ δ' ὀφθαλμοῖς
φόβος·

ὄμμα γὰρ δόμων νομίζω δεσπότης παρουσίαν.
πρὸς τὰδ' ὡς οὕτως ἐχόντων τῶνδε σύμβουλοι
λόγου 170

τοῦδέ μοι γένεσθε, Πέρσαι, γηραλέα πιστώματα·
πάντα γὰρ τὰ κέδν' ἐν ὑμῖν ἐστὶ μοι βουλευματα.

ΧΟ. εὖ τόδ' ἴσθι, γῆς ἄνασσα τῆσδε, μή σε δις φράσειν
μήτ' ἔπος μήτ' ἔργον ὧν ἂν δύναμις ἠγεῖσθαι θέλη·

153. προσηγορικοῖς. 157. τοὺς βασιλεῖς θεοὺς καλοῦσιν οἱ Πέρσαι. 158. ἡ εὐδαιμονία. 159. διὰ ταῦτα. 163. κονισθεῖς, ἢ κονίσας αὐτὸς τὸ οὐδας. 165. διὰ ταῦτα. 166. χωρὶς γὰρ ἀνδρῶν ἀχρηστά ἐστι τὰ χρήματα. 167. μήτ' ἀχρημάτοισι: μήτε τοὺς πένητας πᾶν σθένος ὁρᾶν τοῦ φωτός· ὃ ἐστιν, οὐ πάσης ἀπολαύουσι τῆς τοῦ φωτός ἡδονῆς οἱ πένητες. 174. ἀντὶ τοῦ δύνηται.

155. ἔτι ὁ ζ' — praescriptum in M. 162. οὐδ' ἀδείμαντον Weilius. 163. μέγας δαίμων Heimsoethius. κονίσας recc.: κονίσσας M. 165. leg. φρασί. 173. φράσειν K.: φράσαι M. 174. δύναμις recc.: δυνάμεισ M.